

عنوان مقاله:

بررسی گرایش به اجتماع ملی و عوامل موثر بر آن

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های راهبردی مسائل اجتماعی ایران، دوره 12، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

داود پرچمی - استادیار، گروه جامعه شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ایران کشوری بزرگ، چند فرهنگی و متشکل از اقوام مختلف است. گرایش به عضویت در گروه بزرگ اجتماع ملی و کسب هویت از آن، به عنوان شاخص توسعه اجتماعی، اهمیت بسیار زیادی برای ایران دارد. اگر مردم ضمن تعلق خاطر به گروه های کوچک، مانند گروه های قومیتی، دینی، مذهبی و طبقاتی خود، عضویت در اجتماع ملی و کسب هویت از آن را مرجح بدانند، ظرفیت و هم افزایی آنها برای توسعه بیشتر می شود، در مواقع بحران و تهدید کلیت جامعه، داوطلبانه و با استفاده از توانایی و منابع خود برای حل مشکلات بسیج می شوند و مسئولان را برای حل مشکلات جامعه، یاری می دهند. به نظر می رسد آنچه موجب تقویت گرایش به اجتماع ملی می شود، علاوه بر متغیرهایی که ناشی از فرهنگ و گذشته مشترک است، چگونگی اداره یک جامعه باشد. اگر شرایط اداره جامعه مناسب و عادلانه باشد و دولت کارآمد و با ارزش های جامعه، که متشکل از گروه های کوچک است، منطبق باشد، گرایش به اجتماع ملی افزایش می یابد. هدف این بررسی، سنجش گرایش به اجتماع ملی و عوامل موثر بر آن است. جامعه آماری این پیمایش، ۵۳۰ نفر از افراد در شهر تهران اند. نتایج نشان داد گرایش به اجتماع ملی قوی است (۴ از ۶). بررسی اجزای این شاخص، بیانگر گرایش قوی در بعد تاریخی و فرهنگی اجتماع ملی و گرایش ضعیف در بعد سیاسی، سرنوشت مشترک و احساس عدالت بین گروه هاست. همچنین مقبولیت دولت در دو بعد کارآمدی و جهت گیری ارزشی بر افزایش گرایش به اجتماع ملی موثر است. متغیرهای بررسی شده، ۶۵ درصد از تغییرات گرایش به اجتماع ملی را توضیح می دهند.

کلمات کلیدی:

اجتماع ملی، هویت ملی، گرایش، دولت- ملت، قومیت، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948855>

